

بررسی بازی‌های المپیاد دانش‌آموزی؛ درخشش تکواندو، کشتی و ...

محسن وظیفه / روزنامه‌نگار

بازی‌های المپیاد دانش‌آموزی دو هفته‌ای است که به پایان رسیده و حالا شاید زمان بهتری برای بررسی عملکرد این کاروان باشد. کاروان دانش‌آموزی ایران در این بازی‌ها با کسب ۲۹ مدال طلا، ۲۸ نقره و ۲۸ برنز در رده پنجم این بازی‌ها ایستاد و همین کافی بود تا مثل روالی که در ورزش ایران است همه در بیوق و کرنا کنند که چه موفقیت بزرگی رخ داده است. حتی برخی پا را فراتر گذاشتند و گفتند که آفتاب امید برای ورزش ایران از شهر زلاتیبور صربستان تابیده است. هر چند که تلاش تمام مسئولان ورزش برای آماده‌سازی این تیم‌ها برای اعزام به این المپیاد قابل تقدیر است اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که این موفقیت خیلی هم جشن

گرفتن ندارد و بیشتر به درد درس گرفتن می‌خورد. بررسی مدال‌های ایران در این دوره از المپیاد دانش‌آموزی نشان می‌دهد که پاشنه ورزش ایران همچنان روی همان در می‌چرخد و باید حداقل در دو المپیک بعدی هم چشم از کشتی و تکواندو برنداشت و از سایر رشته‌ها بعید است که آبی گرم شود. رشته‌های مادر که در خواب عمیق هستند اما از ۸۶ مدالی که دانش‌آموزان و امیدهای ورزش ایران در صربستان کسب کردند؛ ۳۴ مدال متعلق به دو رشته کشتی و تکواندو بود. با یک حساب کتاب مشخص می‌شود که تقریباً ۴۰ درصد مدال‌ها را دو رشته کسب کردند و ۶۰ درصد دیگر را ۱۰ رشته دیگر و همین تکلیف را برای همگان مشخص می‌کند.

بحران زده‌ها

از ۱۲ رشته‌ای که به صربستان اعزام شدند، ۱۰ رشته مدال کسب کردند اما از بین ۱۰ رشته فقط دو رشته طلا نگرفتند که نشان می‌دهد در چه وضعیتی قرار دارند. جودو و شمشیربازی که همین حالا هم تیم‌های آنها در هر رویدادی شکست می‌خورند، در صربستان هم دستشان از مدال طلا کوتاه ماند تا مشخص شود که در آینده هم از دست آنها کاری ساخته نیست. جودو که مدت‌ها تعلیق بود و بهترین فرصت بود روی همین تیم‌های پایه و دانش‌آموزی کار کند با دو نقره و یک برنز از صربستان برگشت و همین نشان می‌دهد که تا دو المپیک بعدی هم نیاز به معجزه دارد تا بتواند خودش را نشان بدهد. شمشیربازی هم که در سال‌های گذشته از رشته‌های خوب ورزش ایران بود و تا یک قدمی مدال المپیک هم رفت حالا در بدترین روزهای خودش قرار دارد. در صربستان هم با یک نقره و یک برنز نشان داد آینده چندان درخشانی در پیش ندارد.

پرچم دست کشتی است

اگر قرار باشد بهترین رشته را در این دوره از بازی‌ها انتخاب کنند، بدون شک کشتی بهترین عملکرد را داشته است. مشخص نیست که باید به خاطر این درخشش خوشحال بود یا ناراحت. ۱۰ مدال در کشتی آزاد و ۸ مدال در کشتی فرنگی نشان می‌دهد که کشتی ایران همچنان پرچمدار است و نسبت به بقیه رشته‌ها عملکرد بسیار بهتری داشته و همین یک حسن‌ذاتانه را به وجود می‌آورد. برنامه‌ریزی درست و البته آینده‌نگری در کشتی هم بیشتر از رشته‌های

دیگر وجود داشته و به همین دلیل باید امید داشت که حداقل در دو المپیک بعدی باز هم کشتی بتواند بیشترین مدال‌ها را کسب کند و این یعنی اینکه باز هم از سایر رشته‌ها خبری نیست. همانند تمامی المپیک‌ها و بازی‌هایی که تا قبل از این وجود داشته است. کشتی آزاد در این دوره از بازی‌ها موفق به کسب هفت طلا، دو نقره و یک برنز شد و کشتی فرنگی هم با چهار مدال طلا، سه نقره و یک برنز عملکرد قابل تحسینی را داشت.

نتایج درخشان تکواندو با تیم دوم رقم خورد

احمدی: نباید به حال خود رها شوند

تیم‌های ملی تکواندو دانش‌آموزی دختران و پسران با کسب مجموعاً ۱۶ مدال در شیب‌چانگ صربستان یکی از موفق‌ترین فدراسیون‌ها در این رقابت‌ها بود. در شرایطی که تیم ملی پسران با ۳ طلا، ۲ نقره و ۲ برنز نوید روزهای خوبی برای آینده را می‌دهند، مهدی احمدی سرمربی تیم، این نتایج را حاصل زحمات فراوان می‌داند که از قبل کاشت شده تا حالا برداشت شود. او در این باره می‌گوید: «این موفقیت حاصل یک کار کوتاه‌مدت نیست و زحمات فراوانی از قبل کشیده شده تا این نتایج رقم بخورد. برای مثال لیگ نونهالان در سطح مناطق و کشور به‌صورت منظم برگزار شده و بهترین‌های این مسابقات در انتخابی تیم ملی نونهالان با یکدیگر به رقابت پرداخته‌اند تا ستاره‌هایشان وارد تیم ملی شوند. همچنین مربیان پایه و هیأت‌های استانی به‌خوبی وظایف خود را انجام داده‌اند تا چنین پدیده‌هایی به تکواندو معرفی شوند. کاری که ما انجام دادیم این بود که بعد از برگزاری انتخابی تیم ملی تصمیم گرفتیم نفرت اول هر وزن را راهی مسابقات نونهالان جهان و نفرت دوم را به المپیک دانش‌آموزی بفرستیم. خوشبختانه فدراسیون تکواندو و وزارت آموزش و پرورش هم موافقت کردند تا نفرت دوم هر وزن خانه‌نشین نشوند و با حضور در این مسابقات تجربه برون‌مرزی خوبی کسب کنند.» احمدی همچنین به زحمات مربیان پایه این ملی‌پوشان اشاره می‌کند: «زمان اندکی داشتیم و یک ماه بیشتر در اردوها نبودیم اما با توجه به اینکه بازیکنان زیر دست مربیان پایه خود آمادگی خوبی داشتند، در این مدت فقط ضعف‌های آمادگی جسمانی و فنی را برطرف کردیم تا به بهترین شکل آماده شوند.» او معتقد است این نسل نباید به حال خود رها شود: «ما در رده نونهالان و نوجوانان هرچقدر سرمایه‌گذاری کنیم می‌توانیم در بزرگسالان برداشت کنیم و به نفع‌مان خواهد بود. الان مهم این است که این نسلی که در المپیک دانش‌آموزی خوش درخشیدند و نفرتی که در مسابقات قهرمانی نونهالان جهان شرکت می‌کنند، به حال خود رها نشوند و حتی شرایط حضورشان در تیم ملی نوجوانان هم فراهم شود تا مرحله به مرحله پیشرفت کرده و تا رده بزرگسالان پیش بروند.»

فائز زمانی

خبرنگار

تیم ملی بوکس که با ۶ بوکسور راهی المپیک دانش‌آموزی شده بود، در رده سنی پایه به هیچ وجه قابل قبول کار نکرده و عملکرد از دوره ریاست انوشیروانی بر روزه‌برداری می‌گذرد نداشته است. این کمکاری و اولویت نداشتن روزه‌برداری در رده‌های سنی پایه را به وضوح می‌توان در رشته‌های مختلف ورزشی برگزار شد. المپیادی که کاروان کشورمان نیز در رشته‌های مختلف ورزشی با ضاعتی که داشت در آن حاضر شده بود. یکی از رشته‌های ورزشی که جای خالی آن در سید کاروان اعزامی ورزش دانش‌آموزی کشورمان به صربستان بسیار احساس می‌شد، رشته روزه‌برداری بود؛ رشته ورزشی‌ای که همواره در گذشته پرچمدار کسب مدال و افتخار از رویدادهای مختلف و معتبر ورزشی بوده است. اما امسال در بین انجمن‌های ورزشی حاضر در کاروان ورزش ایران جای خالی آن محسوس بود و بسیار حس می‌شد. روزه‌برداری در چند سال گذشته خصوصاً در دوره جدید مدیریتی در بخش استعدادیابی و رده سنی پایه به هیچ وجه قابل قبول کار نکرده و عملکرد جالب توجهی که بتوان از آن دفاع کرد حداقل در طول سه سال و اندی که از دوره ریاست انوشیروانی بر روزه‌برداری می‌گذرد نداشته است. این کمکاری و اولویت نداشتن روزه‌برداری در رده‌های سنی پایه را به وضوح می‌توان در نوع فعالیت فدراسیون روزه‌برداری در ورزش دانش‌آموزی رویت کرد. انجمن روزه‌برداری ورزش دانش‌آموزی در مدتی که از حضور انوشیروانی گذشت هیچ‌گونه نقطه مثبتی نداشت و نهایتاً همین عملکرد خثی آنها موجب شد تا هیچ نماینده‌ای از روزه‌برداری در المپیاد جهانی ورزش دانش‌آموزی در صربستان حضور نداشته باشد. یعنی این انجمن (روزه‌برداری) هم مثل باقی فعالیت‌های مسئولین فعلی روزه‌برداری در بخش پایه در این سال‌ها تعطیل بوده و اولویتی نداشته است. این یعنی فاجعه و اگر مسئولین روزه‌برداری نتوانند در آینده‌ای نزدیک فکری به حالش کنند، باید نگران آینده این رشته و استعدادیابی در روزه‌برداری باشیم. استعدادیابی که بهترین پایگاهش برای روزه‌برداری می‌تواند همین مدارس و رقابت‌های دانش‌آموزی باشد که امروز هیچ اولویتی در نظر سگانداران مدعی روزه‌برداری ندارد!

تا هستم با تمام توان از پشتوانه‌های تنیس روی میز حمایت می‌کنم

قارداشی: ۹ سال کار پایه کردیم تا چین را بردیم

رضاعباسپور

روزنامه‌نگار

درخشش ستاره‌های نوجوان و خوش‌آتیه تنیس روی میز ایران در المپیاد دانش‌آموزی جهان که چندی پیش در کشور صربستان برگزار شد و با تاریخ‌سازی و طلایی شدن تیم پسران ایران که در فینال چشم‌بادامی‌های چینی را مقتدرانه شکست داده بودند، موجب شد تا گویی با مهردادعلی قارداشی رئیس این مجموعه بزنیم که مشخص است سرمایه‌گذاری خوبی روی تیم‌های پایه و کشف استعدادهای ناب از مدارس و ورزش دانش‌آموزی داشته است.

عبور از چین حاصل تلاشی ۹ساله بود

رئیس فدراسیون تنیس روی میز در خصوص درخشش ستاره‌های نوجوان و دانش‌آموز خود در المپیاد جهانی دانش‌آموزی صربستان که با کسب یک نشان طلا در بخش پسران (تاریخ‌سازی و عبور از چین قدرتمند) و یک نقره تیمی در بخش دختران، همچنین دو برنز انفرادی توسط مبین امیری و الینا منصف بود که حکایت از کار تیمی ابد‌هال در بخش پایه و استعدادیابی درست است، می‌گوید: «حقیقتاً درخشش قابل قبول و ستودنی که تنیس روی میز ایران را بخش‌ها را از المپیاد دانش‌آموزی جهان در صربستان کسب کرد، حاصل یک کار و تلاش گروهی حدوداً ۸ تا ۹ ساله

جفانی رئیس روی میز فراز لرستانی را ۵۰۰۰ دلار بورسیه کرده است. او در بوندس لیگا توپ می‌زند و نقره خردسالان جهان را هم در رزومه دارد. باقی چهره‌های شاخص ما مثل مبین امیری و عرشیا شکبیا هم زیر پرچم المپیاد جهانی شدند عازم تورنمنت سوئد شوند، بعد از آن هم چند تورنمنت دیگر برایشان برنامه‌ریزی کردیم و در فینال آسیایی پسران که در ازبکستان برگزار می‌شود هم این بچه‌ها شرکت می‌کنند و شانس قهرمانی دارند. ما به این نسل امیدواریم چون می‌توانند نسل طلایی تنیس روی میز ایران در قاره آسیا و جهان باشند.

«ITTF» لرستانی را ۵۰۰۰ دلار بورسیه کرد

قارداشی در خصوص برنامه‌ریزی که فدراسیون تنیس روی میز برای حمایت این ستاره‌ها تا رسیدن به رده سنی بزرگسالان و درخشش در مبادین بزرگ آتی نیاز است تأکید دارد: «من و همکارانم در کمیته استعدادیابی و تیم ملی بزرگسالان برای استعدادهای درخشان خود مثل همین تنیسورهایی که در المپیاد جهانی دانش‌آموزی درخشیدند برنامه ویژه داریم. ما در طول این ۹ سال گذشته سالی بین ۸ تا ۲۰ تورنمنت این بچه‌ها را اعزام کردیم و باز هم هر چقدر نیاز باشد می‌هستند که شک نکنیم هر کاری که نیاز می‌کنیم چون آینده تنیس روی میز به رشد و حرفه‌ای تر شدن آنها گره خورده است. الان فدراسیون